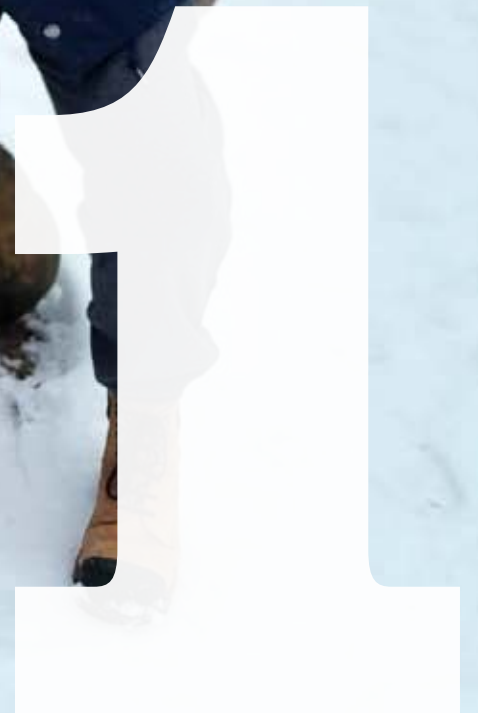

Kwartaalmagazine • jaargang 26 • afgiftekantoor 2400 Mol 1 • Erk. Nr. P708136 • v.u. An Konings, Galbergen 21 2400 Mol

INHOUD

- 04 Team in de kijker: de anciens
- 09 Kort nieuws
- 10 De Witte Mol door de jaren heen
- 12 Fotopagina
- 14 Het belang van een weglooppcedure
- 15 Zorgdossier volgens de methodiek van Hooi op je vork
- 16 De lang verwachte verhuis naar blok 5
- 18 Aftrap van het feestjaar met driekoningenviering en receptie
- 19 Zorg voor levenseinde is alles wat men nog kan doen, als men denkt dat er niets meer gedaan kan worden
- 20 Annita geniet met 2 vrijwilligsters van extra aandacht
- 21 Inspiratienota voor de Molse politieke partijen
- 22 Afscheid van Leo & Guido
- 23 Afscheid van Patricia

"Voor mij is de cirkel precies ook 'rond' : in 1984 begonnen op St.-Oda, enkele jaren later gaan werken op het Weyerke, en dan de kans gekregen om dicht bij huis te mogen gaan werken."
— Krista Smeyers (leefgroepbegeleidster op leefgroep Merlijn) p. 04

COLOFON

Redactie/Eindredactie:

Lies Houben
Christel Aerts
Carine Lijen
Fons Wouters
An Konings
Marleen Vranckx

Journalisten:

Jessie Helsen
Inge Pasmans

Vormgeving & Beeld:

Stef Vranken

Eigen artikels zijn altijd welkom. Elk artikel moet naam en contactgegevens van de auteur bevatten. Op vraag kunnen artikels anoniem gepubliceerd worden.

Redactieadres:

Witte Mol Contact, Galbergen 21,
2400 Mol
journalist@mol.stijn.be

VOORWOORD

Lieve lezer,

Na maanden van regen, regen en nog eens regen komt het eerste zonnetje eindelijk piepen. Wat doet dat deugd, die zonnestralen op onze snoet! De lentekriebels doen ons uitkijken naar vele leuke activiteiten. Niet in het minst kijken we uit naar onze Witte Mol Feesten met dit jaar nog meer feest en ambiance! Wat hebben we er zin in!

Maar ook de afgelopen maanden zaten we niet stil. Donkere dagen brengen ook veel licht en gezelligheid. En als er uit donkere wolken wat sneeuw valt, geeft dat veel pret!

Zoals je in dit magazine zal lezen, hebben we de afgelopen tijd vooral benut om verder te werken aan de voorwaarden voor goede zorg voor onze zorggebruikers. We testten en verfijnden onze weglooppcedure, zetten onze methodiek "hooi op je vork" verder op punt en gingen terug aan de slag met een hernieuwde werkgroep "zorg bij het levenseinde".

En zoals dat gaat in het leven mochten we leuke en droevige dingen beleven. We konden vieren dat de verhuis naar onze nieuwbouw "blok 5" eindelijk een feit was. De zorggebruikers van de Kei mochten verhuizen naar een volledig nieuwe en aangepaste infrastructuur. En of dat deugd deed!

Helaas waren er ook erg droevige dingen. We moesten van te veel lieve mensen afscheid nemen. Op het Glasraam knepen Leo en Guido er zachtjes tussen uit. De Zavel werd geconfronteerd met het overlijden van collega Patricia. Ondanks een heel erg moedige strijd haalde ze het niet van haar ziekte. Ook onze Paul ging op pensioen. En ook al is dat afscheid minder definitief, ook hem zullen we missen.

Beste lezer,

Ik wens je veel zon, veel energie en veel goesting in veel leuke dingen! Ik hoop je binnenkort te mogen ontmoeten op één van onze activiteiten die omwille van ons 25-jarig bestaan extra feestelijk zullen zijn. Want feesten, dat kunnen we!

Veel leesplezier,

An Konings
Directeur De Witte Mol

Team in de kijker: de anciens

In de 25 jaar die De Witte Mol bestaat, zijn er een aantal medewerkers die er al vanaf het prille begin bij waren en die zich nog steeds elke dag met hart en ziel inzetten voor onze zorggebruikers. Het gaat dan weliswaar om een fictief team (verspreide functies en leefgroepen), maar we bundelen deze mensen graag even als 'team anciens' om hen in de kijker te zetten en even aan u voor te stellen.

Marita Linten (logopediste cluster Arenah):
"al 35 jaar als logopediste aan de slag binnen Stijn vzw, waarvan 10 jaar in St-Oda en 25 jaar in De Witte Mol."

Ik heb 3 volwassen kinderen en 3 kleinkinderen. Ik lees graag, doe yoga, jog en wandel.

In de beginjaren was ik alleen als logopediste. Ik heb dus alle groepen al wel begeleid op logopedisch vlak, behalve de nieuw bijgekomen groepen niet. Ik heb een tijdje het directieteam vervoegd maar bij de eerste herstructurering is dat gestopt. Toen we met meerdere logo's waren, was ik "teamhoofd" van een klein team, later nog even van het in-team (therapeutenteam) tot in 2020 de clusters ontstonden.

Nu voel ik mij goed als "logopediste" en doe mijn werk nog met evenveel passie als 25jaar geleden. Het werken met onze zorggebruikers is voor mij de belangrijkste motivatie om mijn werk graag te blijven doen. Kleine vooruitgangen boeken en iemand terug leren communiceren op de één of andere manier maakt me blij. Ook medewerkers begeleiden vind ik leuk (bv. vormingen geven, je kennis met hen delen,...). Moeilijke momenten blijven toch telkens weer als zorggebruikers overlijden. Mensen waarmee je in verbinding bent geweest verliezen, blijft moeilijk. Alle feesten, verkleedpartijtjes, kleine intense momenten met zorggebruikers of collega's zijn kleine of grote geluksmomentjes voor mij.

Carine Lijen (Beleidsmedewerker Zorg):
"van leefgroep Knikker en Zandkasteel tot hoofd sociale dienst en nu met heel veel plezier Beleidsverantwoordelijke Zorg"

1 april was een dag waarop je je altijd scherp moest houden in De Witte Mol. De nachtdienst had altijd wel een mooi geloofwaardig plan om iedereen beet te nemen. Zo hebben ze in de periode van mond en klauwzeer bakjes naast de leefgroepdeuren gezet waar medewerkers en bezoekers eerst met hun voeten moesten gaan instaan voor ze naar binnen mochten. Ik heb die dag menige natte schoenen zien binnenkomen hoor!

Wanneer Paul Caes een vervanger aan het zoeken was omdat hij voor Stijn vzw ging werken hebben wij tussen de sollicitatiebrieven een sollicitatie van één van de zorggebruikers van leefgroep Korrel gestopt. Guy van Gestel zou zo graag directeur worden. Hij is ook effectief gaan solliciteren en blinken dat hij toen deed.

Afscheid nemen van zorggebruikers zijn de minst leuke momenten, maar ook hier slagen wij erin om van een moeilijk moment een mooi, warm waardevol moment te maken.

Wat maakt werken in DWM zo leuk dat ik blij plakken? In de eerste plaats de warmte die je hier elke dag mag voelen van zowel de zorggebruikers als de collega's. Op het werk aankomen voelt als thuiskomen in een warm nest waar je dan ook nog eens kansen krijgt om te groeien en open te bloeien; zalig gewoon.

Katelijne Draulans (ergotherapeute cluster Arenah):
"stond mee aan de vlieg van de pastorale werkgroep en de werkgroep zorg voor levenseinde"

Ik ben trotse moeder van 3 volwassen kinderen en even trotse Nana van een kleindochter van 2 jaar. Buiten het werk hou ik me o.a. bezig met de zorg voor mijn moeder, wandelingen met de hond, mijn tuin en handwerken.

Ik heb DWM zien groeien van een kleine familie gemeenschap naar een groot geheel waar we elkaar niet meer allemaal kennen. Maar het is een antwoord op de grote zorgnood, dus we gaan daar creatief mee om.

Op 25 jaar tijd heb ik heel veel leuke anekdotes samen gesprokkeld. Het is een fijn evenwicht tussen ernst en plezier. Het is belangrijk dat dit kan en dat af en toe de druk wat van de ketel gehaald wordt. Je raakt vergroeid met het systeem. Je kent een aantal collega's zo goed dat je met een blik genoeg hebt om elkaar te begrijpen. Je leert de zorggebruikers zo goed kennen dat je perfect kan inspelen op hun noden... Allemaal heel deugdzaam om te ervaren.

Krista Smeyers (leefgroepbegeleidster op leefgroep Merlijn):
"het 'moeke' van het Zandmanneke"

Ik ben 60 jaar, mama van 3 grote zonen en moeke van 3 schatten van kleinkinderen. Ik heb nogal wat hobby's : naaien, tuinieren, joggen, wandelen, zingen en oude spullen opmaken. Vaak meer hobby's dan tijd...

Ik begon in 1999 op DWM als opvoedster in het therapeutenteam, in afwachting van de opening van het Zandmanneke. Op 1 september 1999 mocht het Zandmanneke dan opstarten, eerst met 3 kinderen en 2 dagen later al met 5 kinderen. Zo zijn we doorheen de jaren blijven groeien.

Het Zandmanneke opstarten en doorheen de jaren verder mogen helpen uitbouwen, is iets heel moois waaraan ik heb mogen deelnemen. Fijne collega's zien vertrekken en kinderen moeten afgeven, dat was heel zwaar, dat weegt echt door.

In de beginjaren kenden we alle zorggebruikers en alle medewerkers en samen iets nieuws mogen opstarten, waarbij je iedereen kent, maakte dat er een heel fijne sfeer was.

Doorheen de jaren heb ik veel medewerkers zien vertrekken en zijn er enorm veel taken bijgekomen, wat maakt dat de werkdruk erg hoog is: meer doen met dezelfde of minder middelen, het is iets wat we allemaal kennen en wat ik moeilijk blijf vinden, want de kwaliteit lijdt eronder.

Ik ben 'blijven plakken' op DWM, omdat ik me heel erg met DWM verweven voel. Het is gewoon een groot stuk van mijn leven. Ik woon ook dichtbij en ik heb mijn hart verloren aan 't Zandmanneke. Ik voel me 'het moeke van het Zandmanneke', een hele mooie rol.

Voor mij is de cirkel precies ook 'rond': in 1984 begonnen op St.-Oda, enkele jaren later gaan werken op het Weyerke, en dan de kans gekregen om dicht bij huis te mogen gaan werken.

Ik ben begonnen op de werkvloer tussen de zorggebruikers, ik heb ook deels andere dingen mogen doen in mijn loopbaan en de laatste jaren wil ik heel bewust eindigen op de werkvloer, tussen de kinderen. De cirkel is rond voor mij.

**Benny Staes (leefgroepbegeleider op leefgroep 't Ven):
"van 20 jaar op leefgroep Korrel naar NAH"**

Ik ben 58 jaar, getrouwd en heb 2 dochters en 2 kleindochters. Ik hou van wandelen met de hond en tennissen.

Voordat De Witte Mol open ging, werkte ik in St-Oda als opvoeder in een gedragsmoeilijke leefgroep. Vanaf de opening in Mol werkte ik als hoofd op leefgroep Korrel en dit heb ik 20 jaar gedaan, met even een tussenstop door een halfzijdse vervanging van Anja (technische dienst) en halftijds in leefgroep Zandsluis.

Toen het project Vennestraat opgestart werd, ben ik daar mee ingestapt als opvoeder. De functie van hoofd verviel omdat er met zelfsturende teams gestart werd. Na de opstartperiode in Balen (de Anjers) zijn we eind 2022 voor de feestdagen naar de Vennestraat in Mol verhuisd. De overstap naar de Vennestraat was wel 100% meegevallen. Een nieuwe uitdaging na 20 jaar was welkom.

Het minst leuke moment was toen er een collega gestorven is (Marleen). Ze voelde de zorggebruikers heel goed aan en zorgde voor hen als een echte moeder. Moppen tappen was er ook altijd bij. Ze hield ook een boekje bij met verschillende fratsen en uitspraken die op de Korrel gebeurden en daar werd altijd veel mee gelachen.

Ik blijf graag in DWM werken omwille van de leuke sfeer die er heerst. Ik ben lang bij de personeelskring geweest, wat een heel fijne periode was met toffe collega's. Ik heb wel het gevoel dat de laatste jaren veel verandering gekomen is in DWM en de gezellige sfeer daardoor wat minder is. Nu in het buitenhuis heb ik sowieso minder contact met DWM zelf, maar ik vind het oké zo. Door activiteiten die er georganiseerd worden, blijf ik voldoende contact behouden met alle mensen die ik graag heb. Zo kan ik het nog wel wat jaren volhouden 😊

**Griet Geboers (leefgroepbegeleidster op leefgroep Harlekijn):
"genoot van het pre-computertijdperk"**

Ik woon samen met mijn man in Mol-Ezaart en we hebben drie volwassen kinderen.

Nadat ik afstudeerde in 1987, ben ik beginnen werken op Sint-Oda. Ik heb daar 12 jaar gewerkt op de groep Weel 4. Michel VH, Alice S (ondertussen overleden) en Victor VH waren zorggebruikers van mijn (buur)groep. Dus...ik ken hen al héél lang en ik merk dat ze nog steeds dezelfde schattigheid/kuren hebben als 37 jaar geleden.

In 1999 kreeg ik de kans om te gaan werken op de Witte Mol. Ik kon starten op het Zandmanneke samen met Krista (die 1 maand voor mij was gestart) en 1 stagiair. In het begin was het wel heel erg aanpassen want na 12 jaar mijn vertrouwde groep achterlaten om dan een start in het onbekende te maken was toch niet zo evident. Zelfs het aanpassen aan de daguren was soms moeilijk want ik had minder tijd voor mezelf. Maar ik geef ook toe dat het 'vrijdagavond gevoel' zalig was/is.

Het werken op De Witte Mol is met veel hoogtes en laagtes verlopen. Er zijn fijne momenten geweest maar ook periodes dat het moeilijk was. Op De Witte Mol zijn er vaak veranderingen geweest en dit brengt toch altijd onzekerheid/stress met zich mee....

Ook het 'zorglandschap' en de manier waarop de informatieoverdracht gebeurt, veranderde erg. Ik kijk vaak met nostalgie terug naar de periode zonder computer. De periode dat we 's avonds tussen onze zorggebruikers ons dagboek invulden, elke dag een briefje moesten invullen hoeveel maaltijden we de dag daarop nodig hadden, dat we met een geschreven versie van een 'kind bespreking' naar de mensen van de receptie moesten gaan om deze te laten uittypen.... Iedereen kende iedereen want we konden niet mailen naar elkaar, we moesten mekaar opzoeken.

Toch beseft ik dat er nu ook wel heel wat voordelen zijn... EN ik doe mijn job nog steeds heel graag! Het werken met onze kinderen vraagt veel energie maar ze geven ook zoveel energie want ze zijn ongelooflijk 'puur'!

**Mia Caers (leefgroepbegeleidster op leefgroep Duin):
"in een basale leefgroep voel ik me thuis"**

Ik ben 56 jaar en woon in Achterbos, samen met mijn man Peter en onze hond Jenna. Samen hebben we 2 volwassen zonen Stef en Tijs. Ik geniet van thuis te zijn en te zorgen voor mijn gezin en van wandelen met mijn hond.

Ik werkte al 10 jaar op Sint-Oda voor ik naar hier kwam. Ik heb mee leefgroep Zandkasteel opgestart. Daarna ben ik naar het Zandmanneke gegaan voor daguren, omwille van mijn thuissituatie. 6 jaar geleden maakte ik terug de overstap naar leefgroep Duin. In een basale leefgroep voel ik me thuis: ervoor zorgen dat de zorggebruikers er piekfijn uitzien en dat ze gepast aanbod hebben.

Ik organiseer heel graag activiteiten en ontferm mij ook graag over het interieur om de leefgroep huiselijk te maken. Ook de connectie maken met de thuissituatie is iets waar ik veel aandacht aan geef en belangrijk vind.

Ik blijf in DWM omdat ik mijn hart verloren heb aan de doelgroep en omdat ik DWM mee heb opgestart, wat speciaal is. Zo heb ik bv. mee de werfbarbecue georganiseerd, op de vloerplaat van de kelder van blok 1.

Wat ik minder leuk vind, is dat ik niet meer iedereen ken. Ik heb altijd iedereen gekend, zowel zorggebruikers als medewerkers. Nu ken ik precies nog niet de helft en daar heb ik het heel moeilijk mee.

**Sandra Van Steen (leefgroep begeleidster op leefgroep Merlijn):
"nog steeds boeiend"**

Ik ben 48jaar, getrouwd met Kristof en ik heb 2 dochters Rien (21 jaar) en Febe (19 jaar). Ook hebben we een hond Theo (3 jaar). Mijn hobby's zijn lezen, wandelen en genieten van het leven.

Ik ben gestart als opvoedster op leefgroep Knikker. Dit deed ik graag, maar toen er een plaats bijkwam op het Zandmanneke ben ik daarvoor gegaan. Ik startte er samen met Mia Caers in juni 2003. Na enkele jaren werd er een nieuwbouw gezet voor het Zandmanneke en kwamen Harlekijn en Merlijn tot stand. Ik ging naar leefgroep Merlijn. Ik sta hier nu nog steeds en doe dit nog met veel plezier. Ik heb tijdens mijn loopbaan al veel collega's zien komen en gaan en natuurlijk ook al veel kindjes zien vertrekken (ze kunnen maar tot maximum 21jaar verblijven op MFC het Zandmanneke). Dit zijn minder leuke momenten, maar als er dan weer nieuwe collega's en kindjes komen is het ook weer steeds een uitdaging om hen te leren kennen. Zo blijft het steeds boeiend hier.

**Krisje Toelen (logistiek en poets op leefgroep Korrel):
"Ik heet eigenlijk Christel, maar iedereen noemt me Krisje "**

Ik ben gestart in het onderhoud en moest het hoofdgebouw poetsen en het blok van leefgroepen Zandkasteel en Duin. Nadien deed ik de combinatie van leefgroepen Harlekijn en Duin en sinds corona ben ik enkel toegewezen aan leefgroep Korrel, maar ook uitgebreid met logistieke taken, niet enkel poetsen.

Ik zal nooit vergeten hoe we (ik samen met Liske) gestart zijn. We kregen onze poetskar en moesten op gesprek bij de directeur: "doe maar", zei hij. En dat deden we: het hoofdgebouw van kop tot teen opgekuist en werk dat we gehad hebben!

Wat ik sinds het begin ervaren heb en nu nog steeds is dat er echt een familiale band heerst. Ik word niet gezien als "de poetsdame", maar ik hoor echt bij de groep. Wat ook leuk is nu ik slechts gekoppeld ben aan 1 groep is dat ik meer contact heb met de zorggebruikers.

Wat er wel veranderd is, is dat er weinig contact is met anderen. Door de clusterwerking ken ik ook niet meer iedereen en soms weet ik niet goed bij wie ik terecht moet. Maar ik doe mijn werk vanaf dag 1 graag en nu nog steeds.

**Els Jennen (leefgroepbegeleidster op leefgroep Zandheuvel):
nostalgische foto's**

Ik ben 55 jaar, getrouwd met Erwin en heb zonen (twintigers) die ondertussen allebei zijn afgestudeerd en aan het werk zijn. Naast het runnen van 'hotel mama' ga ik graag een keer wandelen en iets drinken en /of uit eten. Van een lekker badje of tv kijken vanonder een dekentje kan ik ook genieten. De jaarlijkse uitstapjes of weekendjes weg met de vriendenkring en/of wandelvriendinnen vind ik ook leuk.

Mijn loopbaan startte ik in 1989 in St-Oda waar ik altijd op dezelfde leefgroep heb gestaan. In 1999 ben ik dan meegekomen naar Mol en in leefgroep Heide terechtgekomen. Hier heb ik veel collega's en zorggebruikers zien komen en gaan! In 2019 ben ik dan met een aantal zorggebruikers van de Heide mee verhuisd naar de nieuwe leefgroep Zandheuvel (het containerke) en dat zal in april ook alweer 5 jaar geleden zijn!

Door te kijken naar oude foto's, komen leuke herinneringen aan zorggebruikers en medewerkers, die er nu niet meer zijn en valt het ook op hoeveel zorggebruikers ik eigenlijk al heb gehad, die nu op andere leefgroepen verblijven. (Er is al wat verhuisd op De Witte Mol!)

De kampweken waren hoogtepunten, waar we elkaar als personeel beter leerden kennen en het leuk hadden samen met zorggebruikers en hen ook op een andere manier leerden kennen (vooral de kindjes die we normaal enkel overdag zagen). Toch denk ik ook dat vooral de kleine dingen: een glimlach, pretoogjes, een knuffel, een leuke reactie van onze zorggebruikers, maken dat ik mijn werk graag doe. Het kunnen zorgen voor hen op een rustige, aangename manier en dan zien dat ze zich goed en comfortabel voelen, dat geeft me voldoening.

Een nieuw jaar, een nieuwe plek

De afgelopen jaren is onze personeelsdienst uitgegroeid van 1 medewerker naar 3 medewerkers. Het spreekt voor zich dat er dan een verandering van decor nodig is om deze medewerkers te huisvesten. Tegelijkertijd voelden we de noodzaak dat zij geen ruimte meer konden delen met medewerkers van de boekhouding. Op een personeelsdienst komt er wel eens informatie binnen die om wat privacy vraagt. Een verhuis diende zich dus aan. Na vele plannen en data die werden vooropgesteld, was het begin dit jaar dan eindelijk zo ver. De personeelsdienst stak "de brug" over en verhuisden naar de overkant. Een bureau waar elke medewerker haar stek heeft, waar het duidelijk is wie die dag het aanspreekpunt is voor allerlei vragen. Veel succes aan hen daar.

Pensioen Paul Huysmans

Wie technisch team zegt, zegt Paul Huysmans: de man in de blauwe outfit op de fiets op het domein. De man die er bij de start van De Witte Mol al bij was. Wel, die man, dé Paul is met pensioen gegaan. Op 29 december sloot hij niet alleen het jaar af, maar draaide hij ook zijn laatste werkdag. Paul was de man van de fietsherstellingen, van allerlei klusjes maar vooral ook een joviale man. Hij hoorde gewoon bij De Witte Mol. Op 1 februari werd hij nog uitgebreid gevierd met een rondgang langs de leefgroepen en daarna een drankje in het hoofdgebouw. Paul had ook een goed contact met onze vrijwilligers en we hopen hem dan ook in die hoedanigheid nog vaak te zien op De Witte Mol. Bedankt Paul!

Jubileum / scheidingsfeest

Leefgroepen Duin en Zandkasteel hebben een jubileum/scheidingsfeest georganiseerd op de dag dat ze precies 25 jaar buurleefgroepen waren. Door de nieuwe indeling van de clusters, komt er ook een reorganisatie van de leefgroepen. Leefgroep Korrel komt naast leefgroep Duin wonen en leefgroep Zandkasteel zal naast leefgroep Zandloper gaan wonen. De medewerkers van het technisch team maken eerst alles nog in gereedheid om de verhuizen goed te kunnen voorbereiden. Zandkasteel en Duin zullen dus nog wel even kunnen genieten van elkaars gezelschap.

De Witte Mol door de

jaren heen

Er zijn heel wat memorabele momenten de revue gepasseerd in het 25-jarig bestaan van De Witte Mol. Hieronder een tijdslijn met de belangrijkste mijlpalen:

1997
18 mei 1997 De eerste werfbarbeque.

1999

1 januari 1999
1e zorggebruiker M.V.R. (leefgroep Duin) werd ingeschreven.

3 januari 1999
Opening blok 1 leefgroepen Zandloper en Korrel.

18 januari 1999
Opening blok 2 leefgroepen Duin en Zandkasteel.

27 januari 1999
Opening blok 3 leefgroepen Heide en Knikker.

februari 1999
Opening blok 4 leefgroep Glasraam.

2 maart 1999
Opstart pastorale werkgroep door Norbert W.

30 maart 1999
Ons eerste overlijden in De Witte Mol.

24 april 1999
Officiële opening van De Witte Mol.

april 1999
De eerste uitgave van De Witte Mol contact.

5 september 1999
Eerste deelname aan de vlottentocht in Mol.

1 september 1999
Opening Zandmanneke, maar niet op hun huidige locatie. Zij waren eerst gehuisvest waar nu leefgroep Zavel is en ze hebben ook nog in het hoofdgebouw kindjes opgevangen. Pas sinds mei 2007 zijn zij naar hun huidige locatie verhuisd.

16 november 1999
Eerste verkiezingen van de gebruikersraad.

8 maart 2001
Een groots opgezet trouwfeest door het A team. Twee mensen gingen trouwen, wie dat ging zijn, wist niemand. Het lot ging het bepalen. Alle namen van de zorggebruikers en personeelsleden zaten in een pot en een onschuldige hand heeft een meisje en een jongen uit de pot gevist. Gilda van de Korrel en Norbert waren het gelukkige paar.

juni 2001
Opstart van onze naaimoederkes. Joséé, Dimphna, Flora en Lisette lazen onze oproep in het parochieblad en zijn onmiddellijk komen helpen. En tot op de dag van vandaag wordt hun werk nog verdergezet.

Juli en augustus 2002
Eerste tentenkamp voor jongeren die vrijwillig willen komen helpen in de vakantie.

1 oktober 2002
Start bouwwerken zandsluis.

2004
5 jaar De Witte Mol.

8 december 2003
Eerste zorggebruikers opgenomen in de zandsluis.

22 maart 2004
Start van leefgroep zavel.

2010
Nieuwe beleidsstructuur met de directeur, tak-verantwoordelijke en een waarnemer vanuit de raad van toezicht.

2009
10 jaar De Witte Mol.

12 februari 2008
Eerste grote renovatie aan de tweewoonsten – de vloer moest vervangen worden. Zandloper en Korrel verhuizen tijdelijk naar Sint Oda.

2007
Onze eerste instellingshond Umax (MAX) komt in De Witte Mol wonen.

2006
De eerste Lourdesreis met enkele zorggebruikers.

1 januari 2006
Paul Caes stopt als directeur van De Witte Mol en An Konings neemt de fakkel over.

Maart 2012
De eerste opendeurdag van Merlijn. Het idee was toen een schoolfeest voor 100 personen en er kwam maar liefst 200 man op af.

2014
Start uitbreiding technische dienst met een nieuw gebouw voor hun werking.

2016
Samenwerking met scholen voor het Zandmanneke. Juffen komen naar het Zandmanneke.

2017
Invoering van de persoonsvolgende financiering PVF.

2018
We verwelkomen Pebbles onze nieuwe hond.

1 januari 2020
Nieuwe organisatiestructuur.

2014
15 jaar De Witte Mol.

19 oktober 2017
Afscheid van onze instellingshond Umax (Max).

1 april 2019
Opening van de skilpodleefgroep Zandheuvel.

2019
20 jaar De Witte Mol.

Januari 2023
Opening Vennestraat.

December 2023- januari 2024
Afscheid van leefgroepen Knikker en Heide en geboorte van leefgroepen Klinker, Kiezel en Kassei.

6 januari 2024
Start viering 25 jaar De Witte Mol. Hiep Hiep! Hoera!

2024

Het is Ca- Ca- Ca... Carnaval op De Witte Mol

"Paul-Huysmans-Blauw" was de hoofdkleur tijdens zijn pensioenfeest.

Meezingen met het "valse koor" van Monique bij de Droomfabriek? Dan zijn wij er natuurlijk ook!

Personeelsfeest 2024
The roaring "25" themafeest.

Collega's van De Witte Mol
in 1999 & 2024
Zot doen is nog altijd een basishouding

Appelbeignets bakken voor alle zorggebruikers en medewerkers van De Witte Mol? Tuurlijk dat doen we in 1-2-3

Het belang van een weglooppcedure

Voor de hele Witte Mol is er een weglooppcedure opgesteld die bepaalt wat er moet gebeuren als er een zorggebruiker wegloopt en vermist wordt. Uiteraard doen we er alles aan dat dit niet kan gebeuren, maar je weet maar nooit met onze bijzondere zorggebruikers. En dan willen we voorbereid zijn.

Je weet maar pas of een procedure werkt als je ze ook eens getest hebt. Zo deden we dat in het verleden al wel eens op ons domein aan de Galbergen. In de Vennestraat was deze procedure nog niet getest, tijd om dit te doen dus.

Een onverwachtse realistische oproep

Op een doordeweekse dag zit ik aan mijn bureau en krijg ik telefoon dat er een zorggebruiker van de Vennestraat gaan lopen is en dat ik naar het onthaal moet komen en mijn collega's van het verdiep moet mee brengen. Iedereen schiet onmiddellijk zijn jas aan en verzamelt aan het onthaal. De boodschap is duidelijk: met z'n allen zo snel mogelijk naar de Vennestraat om de zoekactie te starten. Wij dus op weg.

En dan zoeken...

Bij aankomst in de Vennestraat staat de verantwoordelijke ons al op te wachten. We worden in groepjes verdeeld, krijgen een plattegrond van Mol mee met een afgebakende zone op waarin we

moeten gaan zoeken en een foto van de betrokken zorggebruiker. Ook een telefoonnummer waarop we moeten bellen wanneer de vermiste gevonden is. Voor ons is het op dat moment al duidelijk dat het een oefening is. Je staat ervan versted hoe veel volk je kan verzamelen op een relatief korte tijd. Vanuit de diensten wordt iedereen verwacht, vanuit de leefgroepen alle medewerkers die zich vrij kunnen maken.

De betrokken zorggebruiker had zich in een gezellig cafeetje gesetteld samen met een begeleider en wachtte af wanneer hij gevonden zou worden. Overall in Mol is er gezocht, tot ver buiten het centrum en binnen het uur is hij gevonden. Met een brede glimlach, genietend van alle aandacht en de lekkere koffie. De volgende stap in de procedure, het verwittigen van de familie moest op die manier niet genomen worden.

Foutjes

Een oefening heeft maar pas zin wanneer we fouten kunnen ontdekken en de procedure kunnen aanpassen. Na de zoektocht was er dan ook een "debriefing" om te zien wat er goed liep en waar er nog moest worden bijgeschaafd. Er is mij vooral bijgebleven dat er snel veel medewerkers ter plaatse zijn om hulp te bieden, wat toch een geruststellende gedachte is. Wat zeker nog moet bijgeschaafd worden, is een duidelijke plattegrond van Mol met goed afgebakende zoekzones, zodat het heel duidelijk is waar je moet gaan zoeken.

Zorgdossier volgens de methodiek van Hooi op je vork

Omdat het huidige zorggebruikersdossier wat achterhaald raakte, zijn de pedagogen van De Witte Mol op zoek gegaan naar een nieuw systeem. Hooi op je vork is een methodiek uit Nederland, oorspronkelijk bedoeld voor personen met een niet-aangeboren hersenletsel (NAH). Het systeem werd daarom eerst gebruikt binnen de cluster Arenah, maar zal nu ook breder uitgerold worden voor de hele Witte Mol. Pedagoge Sofie (cluster Arenah) vertelt...

Het huidige zorggebruikersdossier voldeed niet meer. Alle informatie stond versnipperd en het was ook niet zo gebruiksvriendelijk door de vele tabbladen. Ik vergelijk het graag met een 'elektronische dino'. We waren daarom op zoek naar een makkelijker en duidelijker systeem en dat hebben we gevonden in 'Hooi op je vork'.

Hooi op je vork is een methodiek uit Nederland. Het is specifiek ontwikkeld voor personen met een NAH, dus vandaar dat ik ermee aan de slag ging. De methodiek gaat uit van een zeer brede vormgeving en stelt centraal hoe je met de zorggebruiker aan de slag kan. De methodiek richt zich op kwaliteit van leven en het ondersteunen op alle levensdomeinen die voor de persoon met NAH van belang zijn.

We hebben de methodiek eerst uitgewerkt voor onze zorggebruikers met een NAH en dan op het directieteam toegelicht. Bleek dat zij het ook een waardevolle methodiek vonden en dat het daarom interessant was om een vertaling te maken naar alle zorggebruikers van De Witte Mol.

We hebben voor alle zorggebruikers ondertussen al een aanzet gedaan van een nieuw zorgdossier, volgens de methodiek van Hooi op je vork, maar bedoeling is dat dit op de zorgoverleggen verder aangevuld wordt.

Wat Hooi op je vork zo interessant maakt, is dat het fel inzet op kwaliteit van leven en echt inzoomt op wat belangrijk is voor de zorggebruiker. Ook komt het levensverhaal terug meer op de voorgrond. Door personeelsuitval en personeelsswissels blijkt dat het leefgroepersoneel zijn zorggebruikers niet (meer) zo goed kent en dat willen we dus nu terug veranderen. De methodiek gaat ook uit van de mogelijkheden van de zorggebruiker i.p.v. zijn beperkingen. Let maar op het verschil in kracht tussen 'de zorggebruiker verplaatst zich met een rolstoel' of 'de zorggebruiker kan niet meer stappen'.

Bedoeling is dat er input komt vanuit verschillende brillen. Alle specialisten die met een bepaalde zorggebruiker werken, zullen in het dossier kunnen schrijven, maar ook de persoon met een NAH zelf, als zijn netwerk, zullen gehoord worden. Het bestaat uit 2 luiken: ontdekken (het zorgdossier) en ontwikkelen (het handlingsplan). Op die manier zijn beiden dus ook meer geïntegreerd met elkaar en vormen ze 1 geheel.

Het nieuwe zorgdossier volgens de methodiek Hooi op je vork staat nog maar in zijn kinderschoenen, want er kan nog aan gesleuteld worden, maar vanaf maart (wanneer de pedagogen weer voltallig zijn), zal de methodiek verder uitgerold worden over De Witte Mol.

De lang verwachte verhuis naar blok 5

Een nieuw jaar een nieuwe start. Voor cluster Kei begint 2024 echt wel met een nieuwe start. Na lang wachten en veel uitstel kunnen ze begin januari 2024 dan toch verhuizen naar hun nieuwe woonst, gekend als "blok 5". In dit artikel laten we Roger aan het woord; papa van Jennifer, over zijn ervaringen bij deze verhuis. Ook enkele medewerkers vertellen hoe hun zorggebruikers deze verhuis ervaren hebben.

Wanneer hebben jullie voor het eerst gehoord over de nieuwbouw en de daarbij horende verhuis? Hoe zijn jullie hierin betrokken?

Roger: Dit is waarschijnlijk geweest kort na de opname van Jennifer. Op dat moment was er al gestart met de bouw.

Er is, wanneer alles wat duidelijk was, een informatiemoment geweest waarop alle ouders uitgenodigd waren. Daar zijn toen de plannen uit de doeken gedaan en werd er meer verteld over hoe de bouw er zou uitzien. Daarna is druppelsgewijs alle info doorgekomen. Wij zijn zo goed als mogelijk ingelicht en telkens er nieuwe informatie was, is die ook aan ons doorgespeeld. Wij zijn correct op de hoogte gehouden.

Over de inrichting van het gebouw hebben we niet zo veel kunnen zeggen, wel zijn we gecontacteerd geweest om de kleur van de kamer van Jennifer te kiezen.

Hoe is de verhuis verlopen?

Roger: Ik was er op het moment van de verhuis zelf niet bij, maar ik heb wel gehoord dat het goed

gegaan is en dat Jennifer in eerste instantie wel positief reageerde. Daarna zijn er met haar wel wat moeilijkheden geweest.

Zelf ben ik wel tevreden over de nieuwbouw. De kamers zijn ruim en ieder heeft een eigen badkamer wat toch ook wel een meerwaarde is.

Waar zit de meerwaarde? Wat zijn de eerste reacties na enkele weken?

Roger: Een meerwaarde is zeker dat er veel meer ruimte is wat rust met zich meebrengt. Je merkt dat er aan veel zaken gedacht is. Zo valt er in de kamer voldoende licht binnen en is er toch ook voor gezorgd dat je niet zomaar naar buiten kan, wat toch voor veiligheid zorgt.

Als ik dit vergelijk met de vroegere bouw, dan valt vooral de centrale inkomhal op waar het ordelijk is en waar je niet dadelijk geconfronteerd wordt met alle mogelijke materialen en pakken die er voor de zorggebruikers hangen. Vanuit de centrale hal kan je naar de verschillende groepen gaan en dat geeft toch een huiselijkere sfeer én het is ook rustiger.

Over het algemeen ben ik zeer tevreden. Er is ook 1 puntje waar ik het nog wat moeilijk mee heb en dat is dat je steeds met de telefoon moet bellen wanneer je op bezoek komt omdat de bel het nog niet doet. Dat maakt het minder spontaan. Het zou fijn zijn als dit nog in orde gemaakt kan worden zodat we meer vrij in en uit kunnen zoals we dat ook gewend waren in het oude gebouw.

De zorggebruiker

Hebben jullie de zorggebruikers voorbereid op deze verhuis? Zo ja, op welke manier dan.

Met sommige zorggebruikers zijn we alvorens de verhuis een kijkje gaan nemen in de nieuwbouw met het kader dat er verhuisd zou worden.

Na de verhuis is er ook nog met enkelingen teruggegaan naar de "Knikker" en "Heide" om het visueel te maken dat hun kamer "leeg" was.

Niet iedereen hebben we hier op voorbereid. Dit hebben we bewust gedaan met betrekking tot de grens van kunnen en aankunnen en om ze niet te overprikkelken.

Natuurlijk is er bij de dag van verhuis wel aan elke zorggebruiker verkondigd dat dit hun nieuw thuis zou worden/zijn.

De verhuis zelf is vlotjes verlopen, zeker ook dankzij de goede voorbereiding. Dat de verhuis enkele keren werd uitgesteld, heeft hierin wel geholpen.

Welke winst zit er voor hen in?

De winst van de verhuis is vooral het aantal zorggebruikers dat lager is, waardoor er meer rust is binnen de leefgroep. Het is opvallend dat we meer aan het "leefgroep" gebeuren kunnen deelnemen. Dit was niet altijd mogelijk binnen het "Kei" gebouw. Daar moesten we meer aan "kamerwerking" doen om de nodige rust te kunnen creëren. Nu kunnen zorggebruikers meer in de leefgroep zijn waardoor er toch een huiselijke sfeer heerst.

De kamers zijn groter waardoor we ook meer mogelijkheden hebben op de kamer. In de zin van: een zetel + tv, een speeltafeltje,....

Het geheel oogt moderner, degelijker. De geur die er voordien op de leefgroep hing is nu minder aanwezig doordat iedereen zijn eigen badkamer heeft en er een goed ventilatiesysteem is geïnstalleerd. Je kan je wel voorstellen dat dit een hele verbetering is.

Tot hertoe is de impact voor iedereen vrij positief. Beter dan we allemaal verwacht hadden, al blijft het hier en daar nog wat zoeken.

Aftrap van het feestjaar met driekoningenviering en receptie

De Witte Mol bestaat dit jaar 25 jaar en dat kunnen ze niet zomaar laten passeren. Het zal een heus feestjaar worden en op zaterdag 6 januari werd de aftrap gegeven. De driekoningenviering vond plaats in de Sint-Pieter en Pauwelkerk van Mol-centrum en nadien konden zowel zorggebruikers als hun netwerk genieten van een receptie in het hoofdgebouw van De Witte Mol, wederom fijn verzorgd door het gastronomisch keukenteam.

De viering

Het was een hele organisatie, maar dankzij een goed vervoersplan van ergotherapeute Tinne is iedereen tijdig op zijn plaats geraakt. De Sint-Pieter en Pauwelkerk van Mol zat afgeladen vol met zorggebruikers en hun netwerk, medewerkers, vrijwilligers, ... Allemaal kwamen ze genieten van een mooie viering, die in het teken stond van de kerststalfiguren en het vredeslicht van Bethlehem.

Elke kerststalfiguur representeerde een bepaalde groep mensen die belangrijk zijn voor De Witte Mol (bv. de directie, de pedagogen, de therapeuten, het netwerk van de zorggebruikers, vrijwilligers, ...). Allemaal droegen ze een kaars, die werd ontstoken met het licht van Bethlehem om onze dankbaarheid te tonen voor hun jarenlange inzet tijdens de 25 jaar dat De Witte Mol bestaat.

Muzikale omlijsting

Speciaal voor deze viering werd er een gelegenheidskoor opgericht o.l.v. Martine Vandenbulcke (oud-leerkracht zang aan de Academie voor Muziek en Woord Mol). De mama en de zus van 1 van onze zorggebruikers, enkele medewerkers en zelfs een zorggebruiker van leefgroep Ven (L.) zongen mee. Zij repeteerden vooraf een aantal keren samen om het mooie resultaat tijdens de viering neer te kunnen zetten. En de reacties waren lovend.

De receptie

Na de viering wachtte nog een feestelijke receptie in het hoofdgebouw van De Witte Mol. Je werd verwelkomd door versierde deuren met een mooie sticker van 25 jaar De Witte Mol en tegen de muur kon je de banner bewonderen waarop alle festiviteiten van dit jaar vermeld staan. Iedereen werd verwend met overheerlijke hapjes, klaargemaakt door het gastronomisch keukenteam. Het was een gezellige drukte, maar iedereen heeft van de namiddag en avond genoten, want er werd druk gebabbeld. De trend voor het feestjaar is meteen gezet!

←
Mariska
(Medisch
Ondersteuner in
cluster Arenah)
is voorzitter van
de werkgroep.

Zorg voor levenseinde is alles wat men nog kan doen, als men denkt dat er niets meer gedaan kan worden

Goede zorg voor levenseinde is zeer belangrijk en ook in De Witte Mol staan we hierbij stil. Wanneer zorggebruikers in de laatste fase van hun leven zijn aangekomen, is er op De Witte Mol een werkgroep die er mee over waakt dat de zorggebruikers op een zachte en aangename manier van hun laatste dagen kunnen genieten.

De start

De werkgroep Zorg voor Levenseinde groeide vanuit de pastorale werkgroep, omdat de nood gevoeld werd om specifiek te gaan werken rond dit thema. De werkgroep werd dynamisch ingezet vanaf het moment dat er een zorggebruiker in de comfort – en/of de palliatieve fase terecht kwam. Katelijne (ergotherapeute in cluster Arenah) is nog steeds een drijvende kracht binnen de werkgroep. Vanuit haar werk als ergo voelde ze geregeld pastorale noden én de nood aan een goed beleid rond zorg voor levenseinde. Ze stond mee aan de wieg van beide werkgroepen en is er na al die jaren nog steeds actief lid van.

De werkgroep

De werkgroep Zorg voor Levenseinde bestaat uit een zeer divers aantal mensen: therapeuten, een medisch ondersteuner, een netwerkondersteuner, een psychopedagogisch ondersteuner, leefgroepbegeleiding uit verschillende groepen, iemand van het nachtteam en de pastor van De Witte Mol. Ze komen 1 keer per trimester samen,

tenzij er een acute vraag komt. Dan is een snellere bijeenkomst noodzakelijk, zij het wel vaak in een beperktere bezetting.

Doelstellingen

- Informeren over de visie rond zorg voor Levenseinde
- Actieve rol opnemen bij de opvolging van een palliatief dossier
- Ondersteunen van collega's in heel het proces
- Recht op afscheid nemen voor zowel zorggebruikers als begeleiding

Nieuwe wind

Zoals bij vele andere zaken heeft ook voor de werkgroep Zorg voor Levenseinde corona roet in het eten gegooid. Alles werd tijdelijk on hold gezet. Maar natuurlijk kwamen er in De Witte Mol ook weer zorggebruikers te overlijden... Het belang van de werkgroep kwam des te meer naar voren. Sinds 2023 waait er daarom een frisse wind door de werkgroep en komen ze ook weer regelmatig terug samen. Mariska (Medisch Ondersteuner in cluster Arenah) is voorzitter van de werkgroep.

Zowel medewerkers, zorggebruikers als hun netwerk zullen nog lang de vruchten kunnen plukken van het mooie werk dat de werkgroep levert.

Annita geniet met 2 vrijwilligsters van extra aandacht

Annita (leefgroep Glasraam) deed een oproep via sociale media voor een vrijwilliger, want anders zou ze zich vervelen. Ze heeft 2 dochters, was vroeger thuis altijd bezig (klusjes en hobby's) en ziek zijn, stond niet in haar woordenboek. Maar ja, dat is nu wel anders, ze lijdt namelijk aan MS. Ze is muzikante geweest en ging dan ook graag naar musicals. Dat wilde ze graag blijven doen en daarom had ze graag een vrijwilliger. Annita zit in een luxepositie, want ze heeft zelfs 2 vrijwilligsters. Ze noemt haar vrijwilligers zelf 'een wonder' en ze is blij dat ze zoveel kan lachen met Loes (L.) en Esmeralda (E.). Twee dames met een vlotte babbel, die vertellen over hoe zij vrijwilligen ervaren.

Hoe ben je bij De Witte Mol (DWM) terecht gekomen?

L: Ik kende Annita al van toen ze nog in haar vorige voorziening zat en ik wilde haar natuurlijk niet in de steek laten. Daarom blijf ik ook naar Mol komen.

E.: Een vriendin van mij werkt in DWM, zij deelt regelmatig posts op sociale media en ik was op zoek naar iets om te doen (ik ben op invaliditeit). Ik dacht daarom bij mezelf: ik neem contact op met DWM en ik zie wel of ze nog iemand nodig hebben of niet. Als er voorlopig niemand nodig was, dan zou ik toch al aangemeld zijn voor als er een volgende oproep zou zijn.

Welke activiteiten doen jullie zoal?

L.: Vooral veel babbelen en lachen! Ik kom elke dinsdagnamiddag. We gaan wel eens wandelen naar de dieren, fietsen of we spelen een gezelschapsspel (Scrabble, Rummikub of Triominos). In het begin dacht ik vaak "oei wat moet ik op die tijd allemaal doen", maar de uurtjes vliegen voorbij.

E.: Ik kom steeds op donderdagnamiddag. Ik moet dan altijd eerst de voederbakjes van de vogels vullen. We gaan ook regelmatig wandelen, als het weer het toelaat. Voor mij ineens een goede oefening om met een elektrische rolstoel te leren rijden.

Annita wil ook graag grotere activiteiten doen, vooral muzikaal getint dan. We zijn al naar een musical in Geel gaan kijken, naar de Notenkraker in het Sportpaleis en naar Peter Pan in Lommel.

Hoe zou je Annita kunnen omschrijven?

L.: Haar grootste sterkte is dat ze ondanks haar ziekte (MS) zo positief is. Ze is heel fijn in de omgang. Het codewoord is lachen bij haar en al eens een keer goed vloeken. Ze kan boos worden als ze niet uit haar woorden komt. Ik dacht dan altijd dat ze boos was op mij, maar nu weet ik dat ze boos is op zichzelf.

E.: Annita is een gezellige dame, die houdt van een grapje en van véél lachen. Ze weet ook goed wat ze wil en wat ze niet wil.

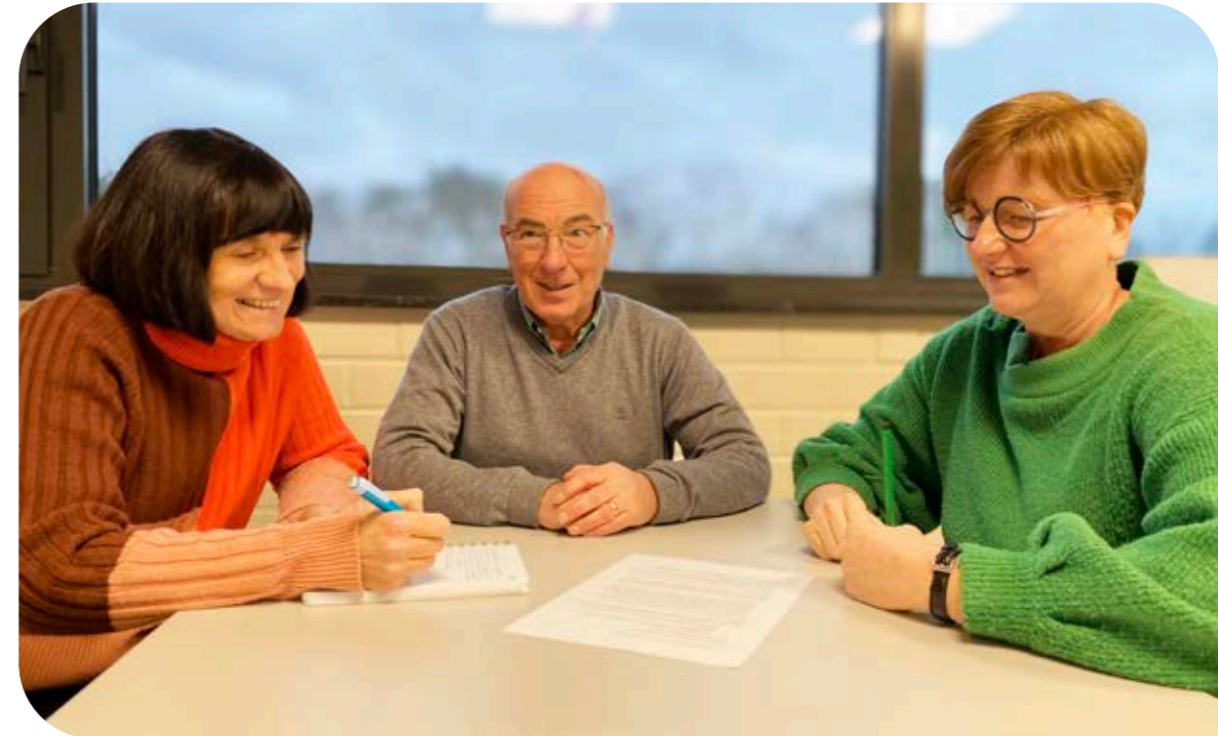
Waarom is vrijwilligen zo belangrijk en waarom doe je het zelf zo graag?

E.: Ik denk dat vrijwilligers voor vele instanties (bv. scholen, rusthuizen, ...) onmisbaar zijn. Ik vind het ook fijn dat mensen zichzelf zonder ervoor betaald te worden zo kunnen inzetten. Het zijn vaak kleine beetjes die onnoemelijk veel betekenen voor zo'n mensen.

Voor mezelf geeft het veel voldoening, want ik krijg zo het gevoel om toch nuttig te zijn (ondanks de invaliditeit). Het breekt mijn week en het is fysiek niet zwaar, waardoor ik dit kan doen. Hetgeen ik doe voor Annita wordt ook gewaardeerd: zowel door Annita zelf als door het leefgroep personeel.

L.: Ik vind het belangrijk voor de zorggebruikers, dat ze dat beetje extra aandacht krijgen. En ze zijn ook zo dankbaar. Je hebt echt het gevoel dat je iets betekent voor hen. Ik had er evengoed voor kunnen kiezen om ergens in een tuin te gaan werken als vrijwilligerswerk, maar ik ben heel blij dat ik voor dit gekozen heb. Ik vind eigenlijk dat zo iets verplicht zou moeten worden. Er zijn toch veel mensen die thuis zitten die dit zouden kunnen doen (bv. wandelen of fietsen). Dus waarom niet? Ik ga altijd met een voldaan gevoel naar huis, want Annita is zo dankbaar.

Inspiratienota voor de Molse politieke partijen

De Witte Mol maakt deel uit van de Molse adviesraad voor personen met een beperking. De adviesraad heeft nu een inspiratienota opgemaakt met prioritaire aandachtspunten voor het lokaal beleid rond personen met een beperking.

De adviesraad

De gemeente Mol heeft een adviesraad voor personen met een beperking. Hierin zetelen verschillende Molse instellingen en organisaties die op 1 of andere manier met personen met een (zichtbare of onzichtbare) beperking te maken hebben (bv. vzw Den Brand, G-sport, ...). Ook De Witte Mol maakt hier deel van uit. Samen met Wendy Soeffers;schepen voor personen met een beperking, Philip Van Hees en Rob Philipsen (voorzitter en secretaris van de adviesraad), behartigen zij de belangen van de Molse personen met een beperking en sturen zij af en toe aanbevelingen uit naar het lokaal bestuur. Ze komen elke 2 maanden samen.

Focusgesprekken

De adviesraad voor personen met een beperking deed een oproep om deel te nemen aan focusgesprekken rond het thema, die op 10 januari 2024 werden georganiseerd. Vanuit De Witte Mol sloten Fons (Raad van toezicht DWM), Isabelle (gebruikersraad DWM) en Carine (beleidsmedewerker zorg) aan bij de gesprekken.

De hoofdthema's waren: Toegankelijke samenleving, Erbij horen in verbondenheid, Participatie, Inclusie, Communicatie en Beleid, Autonome zelfregie, Basisvoorzieningen en – steun, Respectvolle aanvaarding en zelf aangebrachte thema's. De focusgesprekken leverden 94 aandachtspunten op, die nadien gerangschikt werden in belangrijkheid.

Doel

In oktober 2024 staan de gemeenteraadsverkiezingen voor de deur. De Molse Adviesraad voor Personen met een Beperking wil daarom alle politieke partijen van de regio Mol graag inspireren met aandachtspunten voor de regeerperiode 2025-2030.

Graag zou de Adviesraad enkele punten van hun inspiratienota in de verkiezingscampagnes zien passeren en liefst dat de partijen die regeren tussen '25-'30 ook enkele punten van de nota daadwerkelijk gerealiseerd zullen hebben. Bovendien wordt ook de expliciete vraag gesteld om het schepenambt voor personen met een beperking te behouden. Er worden al heel wat positieve zaken gerealiseerd voor personen met een beperking in onze gemeente (bv. de kermisdag op maandag tijdens Mol Jaarmarkt of een speciale tribune bij optredens), maar er is zeker nog ruimte tot verbetering.

Afscheid Leo

Lieve Leo

"Goedemorgen zoeteke", dat zijn woorden van lang geleden als wij op je kamer binnenkwamen.

Deze woorden staan in drukletters in ieders hart van ons die het hebben mogen horen. Als de jaren verstrijken, vergaat ook je spraak en de liedjes die je meezong sterven 1 voor 1.

Toch... Lieve Leo vul je dat gemis op met je grote glimlach. Je glimlach sprak en zong tegelijk alles wat je wilde vertellen. Van He ik ben vrolijk en zing mee tot die vettige lach van ik ga je eens knijpen.

De tijd kabbelt verder voort en je verliest steeds meer. Toch geef jij je niet zomaar gewonnen. Je geniet nog alle dagen van de kleine dingetjes die het leven bieden: Buiten zijn waar de zon met je huid speelt of lekker in bed bij de tv. Top als dan Nonkel Jef op was en helemaal feest als we bij jou in bed kropen om samen tv te zien.

Die momenten dat we luidkeels zingen en we zien dat jij je lippen tuit om mee te doen. Hartverwarmend strijden wij voort voor je alles gevende glimlach. Het nieuws op de laatste dag van 2023 dat jij het leven achter je hebt gelaten, sloeg ons allemaal uit het veld. Onze Lou is niet meer. Je glimlach hebben wij gevangen in ons hart met een gouden slot. Voor altijd is Leo met zijn lach een herinnering. Warm bij ons gaat nooit kapot.

Afscheid Patricia

(logistiek medewerker op Leefgroep Zavel)

Lieve Patricia,

Het nieuws sloeg in als een bom.

Al was je al even ziek, we bleven geloven in hoe sterk je was en hoe positief je er in stond.

Je mooie lach en je heen en weer geloop op de Zavel werd dan ook enorm gemist!

Je grapjes, je babbels maar vooral je aanwezigheid!

's Morgens blijft je kopje koffie nu leeg...

Mooie herinneringen zullen blijven bestaan!

Voor altijd in ons hart ❤️

Vanwege de medewerkers van leefgroep Zavel

Afscheid Guido

Als een vlinder kon jij leven, altijd bezig en ondernemend vol van gedachten: "dat ga ik nog doen."! Verzamelen en buiten zijn en daar je uren voorbij laten glijden. Standvastig in je mening en moeilijk te herleiden, leefde jij het leven zoals voor jou bedoeld; ten volle. Zoals je kon leven zo ben je ook gegaan, snel en heel onverwachts.

De dag is hiermee donker begonnen, maar de gedachte aan jou geeft ons toch een vredig licht.

Dan ben je nu daarboven?

Kijk je stiekem mee?

Of moet je net als ons nog wennen aan het idee?

Moet jij ook lachen met tranen in je ogen van verdriet of plezier?

En zie je ons nu hier?

Lieve Guido je was niet heel lang op het Glasraam maar je had ons hart al gestolen.

Het ga je goed.

Afscheidstekstje van Tony in naam van alle zorggebruikers op leefgroep Zavel

Patricia,

Je was een vrouw waarvan ze geen duizend van hebben gemaakt. Allez voor mij toch en ik hoop voor alle anderen ook. Ze ontving me de eerste keer dat ze me zag, met open armen. Ze was een joviale vrouw, die voor weinig opdrachten haar neus optrok. Ook al waren haar opdrachten wat aan de zware kant. Ze heeft mijn hart gestolen, door haar vrolijke en optimistische humeur. Je kon niet veel verkeerd doen of zeggen. Ze stond regelmatig open voor een grapje. Ze was een vechter in alles. Zelfs toen ze te horen kreeg dat ze kanker had. Dit pakte ze aan alsof ze een kleine hindernis moest overwinnen. Toen je dacht, ik heb die rotkanker overwonnen, kwam je ons met vreugde gezelschap houden en zei je tegen mij: "ik ben er vanaf, enkel mijn ritme terug opbouwen". Spijtig was het maar voor een korte duur. Want de kanker kwam weer terug...

Patricia,

Je bent een vrouw die ik heel hard ga missen!!

En ik spreek voor alle zorggebruikers van de Zavel: ze gaan je allemaal hard missen!!

Rust in vrede.

Tony

De Witte Mol FEEST

Meer info: www.dewittemol.be

Donderdag
18 april

**Afterwork
Soirée
Soignée**
19u00

Vrijdag
19 april

**Schlager-
festival**
14u30
Luc van
Meeuwen

Vrijdag
19 april

Quiz
20u00

Zaterdag
20 april

Kienavond
19u00

Zondag
21 april

**Zondags-
restaurant**
11u30 - 14u
&
16u30 - 19u00

De Witte Mol Fietst & wandelt zondag 2 juni 2024

Inschrijving € 5

Stip ook vrijdag 7 juni aan in je agenda voor ons netwerkcafé: kom gezellig babbelen met andere familieleden en vier samen met ons 25 jaar De Witte Mol